

0	2	4	6	8	10	12	13	14	16	17	18	19	20	22	24	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Vanhuspalvelulaki ei saa polkea vanhusten oikeuksia

Lupaukset vanhuspalvelulakiin tulevasta henkilöstömitoituksesta eivät saa jäädä toteutumatta. Lain säätämisen yhteydessä eduskunta määritteli, että ”hallitus arvioi henkilöstömitoituksen toteutumisen vanhuspalvelulaissa tarkoitettulla tavalla vuoden 2014 aikana ja mikäli ympärivuorokautisessa hoidossa ei ole saavutettu suositusten mukaista henkilöstömitoitusta (vähintään 0,5), antaa eduskunnalle esityksen lain täsmentämisestä”.

Tämän saman asian vahvistivat useat keskeiset ministerit lausunnoissaan.

THL:n selvityksen mukaan 10 prosenttia vanhustenhoidon

yksiköistä alittaa edelleen 0,5 hoitajan vähimmäismitoituksen. Eli lakia on siis täsmennettävä.

Peruspalveluministeri Susanna Huovinen on ilmoittanut, että vanhuspalvelulaki vie-dään hallituksen käsiteltäväksi henkilöstömitoituksen osalta. Huovinen katsoo eduskunnan aiemman linjauksen velvoittavan siihen, että lakiin kirjataan 0,5 hoitajan vähimmäismitoitus.

SuPer halusi tukea hallituksen arviointityötä omalla selvityksellään keväällä 2014. Selvityksessä noin viiden-nes ympärivuorokautisista toimipaikoista jäi alle suositellun vähimmäismitoituksen.

Myös kotihoidossa ongelma on samanlainen, jopa huonompi. SuPer vaatii edelleen lakiin STM:n itsensä vuonna 2008 tekemän laatusuosituksen mukaista, hyvää 0,8:n henkilöstömitoitusta.

Mitoituksen vastustajat ovat perustelleet kantaansa muun muassa sillä, että joihinkin yksiköihin saattaisi tulla liikaa henkilökuntaa ja toisaalle liian vähän, kun henkilökunnan määrää tasattaisiin eri yksiköiden kesken.

Täytyy muistaa, että 0,5:n henkilöstömitoitus on vähimmäismitoitus, ehdoton minimi. Tällä mitoitusastolla missään yksikössä ei ole liikaa henkilökuntaa ja suurimmassa osassa

yksiköistä se ei edes riitä. Vanhuspalvelulaki edellyttää riittävien resurssien osoittamista ikäihmisten palveluihin ja se tarkoittaa myös sitä, että yksikköjen henkilömitoitusta on lisättävä asiakkaiden palvelutarpeiden täyttämistä edellyttävälle tasolle.

Suomessa on myös erittäin hyviä vanhustenhoidon yksiköitä, joissa pystytään turvaamaan hyvä hoito asiakkaille ja hoitajille kunnolliset työolosuhteet. Suositusten mukaisen minimimitoitustason alittavia yksikköjä on kuitenkin yli 200 ja eduskunnan aiemmin ilmai-seman vaatimuksen mukaisesti yksikin on liikaa.

Minimimitoituksen kirjaa-

minen lakiin korjaa tilannetta, mutta samassa yhteydessä on turvattava myös se, että tästä minimistä ei tule maksimia.

Vanhuspalvelulaki ei saa olla laki, joka polkee vanhusten oikeuksia. Laissa on annettava edellytykset hyvälle hoidolle. Ne edellytykset annetaan turvaamalla vanhustenhoitoon riittävä määrä koulutettua ja osaavaa hoitohenkilökuntaa. Poliitikoilla on nyt tilaisuus lunastaa lupauksensa ja korjata vanhuspalvelulakiin jäänyt aukko – sitä odottavat vanhukset ja heidän hoitajansa.

Silja Paavola
puheenjohtaja
Suomen lähi- ja perushoitajaliitto
SuPer

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmyttää?
- Jaa mieltäpiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Poliitikot

Hattua nostan Sipilälle, jos viitsii tätä peliilyä.

Isänmaan puolesta

Löytyypä Kokoomuksesta yksi järkevä ihminen Sanni Grahn-Laasonen. Hyvää Joulua hänelle.

Ei nimimerkkiä

Orpo ja suuret päättäjät. Viljelijät ajettu suureen ah-dinkoon.Noin 70 000viljelijää ja 7 000vahtijaa. Työ meillä mahdotonta.

Pakkohuutokauppa

Pakotteet

Suomen ulkopoliittisiin linjauksiin pitää vaikuttaa kyllä Euroopan Unionin lisäksi kah-denväliset suhteet Venäjään. Pakotteet auttavat huomaa-maan niiden tärkeyden.

Valtapelii

Valvonta

Miten Finanssivalvonta voi ylläyttä Kevan työntekijöiden asuntolainoista? Eikö se olekaan valvonut?

Pohjan Akka

Apua

Oikein kun on ihminen koko ikänsä mitätöinyt ja omaa arvoaan nostanut, niin on ma-keaa kun pääsee häntä hädässä auttamaan.

Nautinto

Selittelyä

Hyvä selitys Pekka Rajala UPM: ”Ei tietoa sertifiointin jatkosta, joten laitoimme Eroa Metsänhoitoyhdistyksestä -kirjeet metsänomistajille.”

Ei nimimerkkiä

Myös hyljekantaa on voitava säädellä

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tutkijat Markus Ahola ym. esittävät joukon perusteita Itämeren hallikannan säätelyä vastaan (MT 10.12.). Poistamalla ainoastaan pyydyksillä tavattavia uroksia ei hallikantaa tai kalastukselle aiheutuvia vahinkoja vähennetä. Pyydykseltä poistetun hallin tilalle saapuu uusi halli yleensä korkeintaan muutaman päivän viiveellä.

Ahola ym. ovat laskeneet, että Itämeren hallikannan kasvunopeus on viimeisen kymmenen vuoden aikana ollut 5,7 prosenttia vuodessa.

Rktl:n tilastoista selviää myös, että viimeisten viiden vuoden aikana hallin laskentakanta on kasvanut 20 395 yksilöstä 32 000 yksilöön.

Kasvu on 56,9 prosenttia ja vuosittainen kasvu keskimää-rin 9,6 prosenttia. Viimeisten viiden vuoden aikana kannan kasvu on ollut selkeästi no-peampaa kuin sitä edeltävien viiden vuoden aikana. Lasken-takannan koko on jopa 40 pro-senttia pienempi kuin kannan todellinen koko.

Maria Saarinen
FM, biologi
Turku

Pelastetaan uhanalainen suomenpukki

Naapurin mies kysyi, ru-peaisinko heille joulupu-kiiksi. Mikä ettei, sanoin ja aloin pohdiskella sopivia pukintamineita. Kaivoin esiin vanha lammasturkin, joka on jo pitkään roikunut ullakolla toimeettomana. Rautakaupasta hain putkimiehen hampppua ja olen siitä sommitellut itselleni näyttävää partavärkkiä. Siinä toimeissa on tullut pohdiskel-tua joulupukin kulttuurieiev-luutiota.

Kaikki haluavat uskoa joulu-pukkiin. Evoluutio on muokan-nut pukin myyrttihahmon niin ihmismieltä kiehtovaksi, että joulupukkiin uskominen on kivaa. Ei ihme, että partaukon hahmo tunnetaan lähes kaik-kialla maailmassa. Tunnet-tuudessa joulupukki vetänee vertoja toiselle vanhalle mie-helle, joka pukeutuu oudosti, nimittäin itse paaville.

Joulupukki elää perimätie-tona. Lasten halutaan ehdoin tahdoin elävän edes lyhyen aikaa elämästään joulupukin satumaaimassa ja sukupol-vesta toiseen aikuiset näkevät paljon vaivaa saattaakseen lapsensa joulupukkiuskoon. Ja niin vahvana lapsena opittu joulupukin kunnioitus meissä istuu, että pukin edessä jokai-nen aikuinenkin tuntee itsensä lapseksi.

Joulupukki on kiltti ja ystä-vällinen, mutta samaan aikaan salaperäinen ja myös kutkut-tavan pelottava. Hän vaatii kiltteyttä ja urkintaorganisaat-ionsa ansioista joulupukki on myös kiusallisen kaikkitietävä. Tuo kaikki tekee taruhahmosta ihmismieltä kiehtovan. Mutta voiko kukaan kieltää, että parasta joulupukissa on se, että hän tuo lahjoja?

Lahjojen antaminen on pukin liikeidean ylivoimatekijä ja ovelinta hänen toiminta-mallissaan on, että hänen ei edes maksaa lahjoja omasta pussistaan. Tästä ideasta kuka

Jokainen lapsi tulee huijatuksi ja elää hetken sokeassa uskossa. Vähi-tellen illuusio alkaa rakoilla, mutta halu uskoa joulupukkiin ei katoa. Joulupukki on joulupukki ja täyttää totta, vaikka hän tulisi naapurin au-tolla, vaikka hänellä olisi ihan sel-västi isän vyö tai kum-mi-

Jokainen lapsi tulee huijatuksi ja elää hetken sokeassa uskossa. Vähi-tellen illuusio alkaa rakoilla, mutta halu uskoa joulupukkiin ei katoa. Joulupukki on joulupukki ja täyttää totta, vaikka hän tulisi naapurin au-tolla, vaikka hänellä olisi ihan sel-västi isän vyö tai kum-mi-

Jokainen lapsi tulee huijatuksi ja elää hetken sokeassa uskossa. Vähi-tellen illuusio alkaa rakoilla, mutta halu uskoa joulupukkiin ei katoa. Joulupukki on joulupukki ja täyttää totta, vaikka hän tulisi naapurin au-tolla, vaikka hänellä olisi ihan sel-västi isän vyö tai kum-mi-

Nitraattiasetuksessa outoja piirteitä

Luonnos on luonnos ja oletama on, että siinä havaitut epäkohdat ovat oikaistavissa. Koska asiasta on vaikea löytää tietoa, listaan vielä muutaman asian, mitkä eivät voi toteutua luonnoksessa esitetyllä tavalla.

Käsittämättömtä on, ettei kaikille vaatimuksille ole mää-ritelty siirtymäaikoja. Nitraatti-asetus on täydentävien ehtojen noudattamisen edellytys. Mikäli vaatimukset eivät täyty asetuksen tullessa voimaan, on rike jo syntynyt. Esimerkiksi olemassa olevia jaloittelualueita

tai ruokinta- ja juottopaikkoja ei hetkessä kateta. Lisäksi on oltava varmuus, että kunnat antavat vaatimusten mukaisille rakennelmille rakennus- tai toi-menpideluvut. Kustannuksiin on osoitettava rahat 100-pro-senttisesti.

Vaatimuksessa lantalan koos-ta ei ole huomioitu ympäri vuo-den ulkona olevaa karjaa. Mitä esimerkiksi ylämaannautojen kasvattaja tekee 12 kuukauden lantamäärän varastolla?

Talven yli patteroinnin kiel-täminen on nostettu jo julkisuu-dessa esille. Auman sijoittelun

ja hyöty tuotteen elinkaaresta jäisi omalle alueelle.

Jos saisimme yleisen asen-teen paremmin suosimaan kotimaista, niin lähtökohta olisi aivan toinen. Kun tuotteille on kysyntää, tuottajilla on helpom-pi toimia kuin tällä hetkellä. Huoli huomisesta olisi pie-nempi laajemmalti. Lisäämällä kotimaisten tuotteiden käyttöä, paikallinen kilpailu lisääntyy, työvoiman tarve kasvaa ja hin-nat pysyvät kohtuudessa.

sedän kädet.

Erääseen pikkujouluun tuli joulupukki siviilii päällä. Hän alkoi vetää kassista joulupukin tamineita ja pukeutui niihin yleisön edessä. Sitä mukaa, kun joulupukin partahahmo alkoi muodostua, lähti yleisö innokkaasti leikkiin mukaan. Samaan tah-

tiin kuin valepukki vanheni, palasi aikuisy leisö lapseksi jälleen. Kun pukki oli vyöttänyt nuttunsa ja ottanut kepin kou-raansa olivat kaikki, kyynisim-piä tosimkoja myöten leikissä mukana. Valepukista oli tullut oikea joulupukki.

Joulupukista on maailmal-la kirjava joukko erilaisia mutaatioita. Kaikki uskonnolliset ja

neet. Ei ole tätä päivää määrätä lannan levitykselle tiukkoja aikarajoja. Ympäristön kannalta vastuullisempaa on määrittää lannan levitykselle sallitut olosuhteet. Toisaalla maata-louspolitiikassa korostetaan oikeutemista. Nitraattiasetuk-sen suunnittelman mukaisilla määräyksillä ollaan romutta-massa tätä periaatetta – lanta olisi levitettävä kalenteriin, ei olosuhteisiin, katsoen.

Marjaana Pitkänen
agronomi
Sittilinjärvi

netoimittajille sellaiset elinmah-dollisuudet, että varmuusvaras-toja pystyttäisiin kasvattamaan. Se mahdollistaisi hakeketjuissa tasaisen työllisyyden.

Varmuusvarastoinnin suhteen voisimme hiukan taas kurkata vaikka olan yli Ruotsiin, kuinka siellä on asia hoidettu. Koti-maista raaka-ainetta riittää, niin ruokaan kuin energiaankin.

Sauli Martimo
kansanedustajaehdokas (kesk.)
Lapin vp.

VIERASKOLUMNI

Tulkoon valkeus

Vuoden lyhin päivä tuo helpotuksen meille kaamos-masentuille. Tiedämmehän, että kevään valoa ei olisi ilman syksyn pimeyttä mutta on toi-voikkaampaa sinnitellä kohti jotakin kuin pois jostakin. Rak-kaus ja toivo ovat asioita, jotka pitävät ihmistä vireillä – nälkä pitää meitä taas liikkeellä.

Ei ole sattumaa, että Raamattumme Jumalan ensisanat ovat: ”Tulkoon valo.” Olisi vaikea kuvitella, että kristinuskon optimismia valettaisiin synkistelemällä synnin ja murheen, pimeyden sanomalla. Kun valkeus tuli,

toi se mukanaan juuri toivon huomisesta ja luottamuksen parempaan. Vaikka kontrasti on melkoinen täällä pohjoisen pimeydessä, on oikeastaan vaikuttavaa, että kristikunnan valoisin tapahtuma – joulu – vietetään pimeimpänä hetkenä. Ehkä siksikin joulu tarjoutuu myös kulttuurikristityille ja muuhun uskoville toivon ja tulevan juhlaa.

Maailma kaipaa nyt val-keutta. Vaisu taloudenpito on jatkunut jo ne kuuluisat seitsemän vuotta. Suomeen suhdanteet ja rakenteiden rutina ovat jättäneet ankean arjen. Työttömyys syö ihmis-ten elämän sujuvuutta, kuntien ja valtion velka kasvaa. Vanhat vientiveturimme ovat kurjistu-neet mitättömiksi tai kuolleet pois. Uusi talouden järjestys tekee tuloaan mutta vieläköän

näköläalaa tulevaisuuteen ei ole osattu tai uskallettu avata. Elämme maailman ajan silmänräpäystä (jos sitäkään) mutta kun pimeys peittää syvänteemme, kaipaamme Raamatun alun kaltaista luomiskertomusta. Joku voisi taas erottaa vedet ja maan toisistaan, panna valonlähteet paikalleen ja laittaa kasvi- ja eläinkunnan lisääntymään.

Puhaltaa kaiken elämään. Heikkoja merkkejä muutok-

sesta on aistittavissa. Pankki- ja velkakriisit on ainakin tois-taiseksi vakautettu. Joissakin maailmankolkissa, kuten Yhdysvalloissa, on vieno opti-mismi virinyt. Energiakäänne kohti uusiutuvia kannattelee Euroopan johtavia maita, Kiinassakin tehdään rohkeita liikkeitä. Silti Venäjä kärsii öljyn hinnan romahduksesta ja monista pakotteista. Itäinen naapurimme onkin nyt kuin avaruusseikkailujen romahtava tähti, joka uhkaa vetää kaiken läheltään luhistuvaan nieluun-sa.

Sotakaan ihan omilla nurkilla ei tunnu enää niin kaukaiselta kuin pari vuotta sitten. Pimeät hävittäjät lentävät rajoillamme kuin väliaruhan vuotena em-mekä okeisi tiedä, millä asialla ne liikkuvat.

Meille talonpojille vuosi oli raskas. Ehdimme jo riemuita siitä, että odotettu suunta pa-rempaan olisi jo löytynyt. Niin ei vielä käynyt. Palasimme pu-toavien hintojen ja korkeiden kustannusten todellisuuteen. Hyvästä sadostakaan ei osaa kunnolla riemuita kun tietää tuloksen painuvan pakkaselle. Pienet vastaantulot ja jouluksi osuvat tupipaketit lämmitävät mutta eivät kovin kauan.

Luomiskertomuksen maa annettiin meille viljeltäväksi ja varjeltavaksi. Sitä jämäkämpää kestävän kehityksen ohjelmaa ei tarvita. Kunpa se myös talonpojan osana riittäisi.

Juuri nyt pakastuu ja peltojeni Loimiojen laaksossa peittää ohut, valkea lumi. Valo ja valkeus tulevat, hetki kerrallaan.

	TIMO KAUNISTO on alastorainen talonpoika
timo.kaunisto63@gmail.com	

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä

facebook

12 603

TYKKÄÄ

www.maaseuduntulevaisuus.fi

Kannattavuus ja kinkut

Kulunee viikon aikana MT:n Facebookissa eniten keskustelua herättivät MTT:stä tehty laskelma maat-alouden huonosta kannatta-vuudesta sekä MOT-ohjelman esiin nostama asia kinkuista ja antibiootteille vastustuskykyi-sistä bakteereista

Kannattavuuden syöksy huolestutti monia. Jonkin verran kommenteissa kipunoi iänikuinen vääntö maanvilje-lijöiden käyttämistä koneita: kallista tuilla ostettua turhuutta vai välttämättömiä työkoneita.

”On säälä, kun monen suku-polven kotitilat kaatuu kannat-tomuuden vuoksi”, kommentoi **Sanna Naukkarinen Pires** Hänen mielestään lähiruuan suoramyynti tiloilta pitäisi olla halvempaa ja helpompaa.

”Pientiloja pitäisi elvyttää. Isot teollisuusfarmit Yhdys-valloista jyrä köhta pientilat geenimuunnellulla viljalla ja antibiootitkarjalla.”

Ulla Martikainen ei ym-märrä, miksi viljelijät laskevat tuntipalkkaa.

”Hehän ovat yrittäjiä ja itse-näisiä toimijoita. Työntekijät ovat ihan eri asia. Onhan tosi pöllöä, jos ei isolla tilalla elä.

Johan sinne saa niin ison kas-vimaanakin, että voi olla lähes omavarainen! Autoa ja traktoria ei tarvitse vaihtaa joka vuosi, ei edes joka toinen vuosi.”

Helena Kukkamo napaut-taa takaisin: ”Jos tuntipalkkaa ei saa laskea, kai saa laskea, paljonko tonnistä viljaa saa ja paljonko siihen on pitänyt pistää tuotantopanoksia?”

”Kyllä se on tosiasia, että maanviljelijä on yhteiskunnan renki, sinun ja minun, jotka saa-daan ammattiyhdistysliikkeen neuvottele-mat palkat.”

Muun muassa **Aki Riski** muistuttaa, että ruokaakin on hankala tuottaa ilman työkaluja tuottaa.

Jukka Tokola puolestaan kertoo: ”Tuossa yksi sikatilalli-nen näytti mitä jäi nettorahaa per sika eli 4 euroa sai, kun kas-

»Kyllä se on tosiasia, että maanviljelijä on yhteiskunnan renki, sinun ja minun, jotka saadaan ammattiyhdistysliikkeen neuvottele-mat palkat.«

HELENA KUKKAMO

vatti 3 kuukautta. Voipi laskea montako pitää kasvattaa, että saa uuden John Deeren.”

”Eikö viljelijällä ole oikeut-ta tehdä töitä tehokkaalla ja sopivalla traktorilla. Pitäisikö palata peltisatulaatraktoreihin ja olla työkyvyttömyyseläkkeellä nelikymppisenä”, ihmettelee **Vesa Anttila**.

Suomi-kinkku suosiossa MTk muistutti MOT:n ohjel-man jälkeen suomalaisen kin-kun olevan turvallinen valinta.

Kotimaisen kannalla oltiin MT:n Facebookissakin.

Muun muassa **Esteri Pulk-kinen** kertoo aina ostetun ko-timaista kinkkua, koska mitään riskejä ei oteta.

Veijo Kyttösaaho: ”Kyllä oli ’pohjat’ ohjelmalle haettu ja mihin aikaan! 35 vuotta sikoja kasvattaneena voin kertoa antibiootitja käytetyn niukkaa-kin niukemmin, vain sairaille tarpeen mukaan ja ne eroteltiin kaiken lisäksi.”

Eero Judin muistuttaa, että suomalaisissakin elintarvik-keissa on jämiä ja muita ris-kejä, mutta käytännössä niiden määrä on olemattoman pieni.

Kaikkie kinkku ei maistu.

Tuula Kotka kirjoittaa: ”En pidä sianlihan mausta, joutuu paljolti siitä miten yksitoikkois-ta ja surkeaa elämää ne joutuvat viettämään. Ilman kinkkua on kivempaa!”

MAIJA ALA-SIURUA